

TOLNA MEGYEI ÖNKORMÁNYZAT

KÖZGYŰLÉSE

Szám: 2-6/2007.

JEGYZŐKÖNYV

KÉSZÜLT: 2007. szeptember 1-jén a Tolna Megyei Önkormányzat ünnepi Közgyűlésén.

AZ ÜLÉS HELYE: Bezerédj Pál Sport és Szabadidő Központ, Tolna, Bajcsy-Zsilinszky u. 73.

AZ ÜLÉS KEZDETE: 10.30 óra

A KÖZGYŰLÉSEN JELEN VOLT:

Bakó Béla, Bordács József, Csike György, Deák Sándor, dr. Égi Csaba, Filóné Ferencz Ibolya, dr. Hadházy Árpád, Horváth István, Horváth Zsolt, Kalányos János, Kalocsa Jenő, Kapitány Zsolt, Kerecsényi Márton, Kishonti János, Knopf Attila, Kollár László, Kovács István, Kristóf Károly, Molnár József, Néber Tibor, dr. Pálos Miklós, Pécsi Gábor, Pogátsa Alajos, dr. Puskás Imre, dr. Radochay Imre, dr. Say István, Schranz Istvánné, dr. Sümegi Zoltán, Szabényi Géza, dr. Széchenyi Attila, Széles András, Takács Zoltán, Tar Csaba, Tóth Gyula, Várkonyi Zoltán, dr. Vöröss Endréné

A KÖZGYŰLÉSRŐL TÁVOLMARADÁSÁT JELEZTE:

Frankné dr. Kovács Szilvia

A KÖZGYŰLÉSRŐL TÁVOLMARADÁSÁT NEM JELEZTE:

dr. Harangozó Tamás, Koltai Tamás, Právicz József, Szabó Loránd

A JELENLÉVŐ KÉPVISELŐK SZÁMA: az ülés kezdetekor 36 fő.

Az ülésen jelen volt dr. Bartos Georgina, megyei főjegyző és dr. Erményi Gyula, megyei aljegyző.

A KÖZGYŰLÉSEN RÉSZT VETT MEGHÍVOTTAK:

dr. Braun Márton, Halmi Gáborné, Potápi Árpád, Tóth Gyula, országgyűlési képviselők; dr. Magyar Pál, megyei főügyész; dr. Józán-Jilling Mihály, a Tolna Megyei Német Kisebbségi Önkormányzat elnöke; dr. Láng Ágnes, a Dél-Dunántúli Regionális Közigazgatási Hivatal megbízott kirendeltség-vezetője; Tolna megye egyes településeinek polgármesterei, valamint a Tolna Megyei Önkormányzati Hivatal egyes intézményvezetői.

NAPIRENDHEZ MEGHÍVOTTAK:

Kitüntettek: Gacsályi József könyvtáros, irodalmár; dr. Bajusz Viktor kardiológus főorvos; Köntösné Rajnai Annamária középiskolai igazgató; Szepesi József cselgáncs edző; Széles János, a Tolna Megyei Polgárőr Szervezetek Szövetségének elnöke; Baka Jánosné főmunkatárs; Ezerné dr. Huber Éva jegyző; Keresztesné György Margit főtanácsos, pénzügyi ügyintéző; Böcz Lászlóné gazdasági igazgatóhelyettes; L. Németh Erzsébet óvónő; Dr. Váradyné Péterfi Zsuzsanna régész, múzeum igazgató; Vida Lajos középiskolai tanár, igazgató; Hambuch Géza; valamint Schultz Ádám.

SAJTÓ KÉPVISELETÉBEN MEGJELENTEK:

TolnatájTV, Tolnai Népújság, Tolnai Hírlap, valamint az MTI munkatársai.

NAPIREND

1. Ünnepi beszéd
Ünnepi beszédet mond: dr. Puskás Imre, a Közgyűlés elnöke
2. Megyei kitüntetések átadása
Átadó: dr. Puskás Imre, a Közgyűlés elnöke

Finta Viktor narrátor:

Hölgyeim és Uraim! Kedves Vendégeink!

A közgyűlés kezdetén a megyeszignál és a Himnusz hangzott el a Magyar Honvédség Légierő Big-Band zenekara előadásában.

Tisztelettel köszöntöm Önöket ünnepi közgyűlésünkön.

Külön is köszöntöm a megjelent országgyűlési képviselőket: dr. Braun Mártont, Halmi Gábornét, Potápi Árpádot, Tóth Gyulát.

Köszöntöm dr. Sümegi Zoltánt, Tolna város polgármesterét, a Tolna Megyei Közgyűlés valamennyi tagját, a megyei települések polgármestereit, az államigazgatási szervek képviselőit, a megyei önkormányzat által fenntartott intézmények vezetőit, az önkormányzati hivatal vezető munkatársait, Tolna város polgárait. Örömmel üdvözljük körünkben a romániai Fehér megye küldötteit, akik Dan Simedru alelnök vezetésével érkeztek hozzánk.

Több mint háromszáz éve, 1699. szeptember 1-jén I. Lipót császár pecséthasználati jogot adományozott Tolna megyének, mely pecsét rajzolata idővel a megye címerévé lett. Erre a jeles eseményre emlékezve immár kilencedik alkalommal rendezzük meg szeptember elsején a Megyenapot, ezen belül a Tolna Megyei Önkormányzat ünnepi közgyűlését.

A megyei önkormányzat mindig fontos feladatának tekintette a megyében működő művészeti csoportok bemutatását, a nagyközönséggel való megismertetését. Ezt a hagyományt folytatva az idén a bátaszéki színjátszókör műsora színesíti a közgyűlést.

Az amatőr színjátszás egyesületi keretek között indult újra Bátaszéken. A Német Nemzetiségi Egyesület tagjai színre vitték Petőfi Sándor: János vitéz című művének humoros feldolgozását, és Andersen: Holle anyó meséjéből készült színpadi művet, a „Valahol Európában” és a „Dzsungel könyve” című musicaleket.

2005-ben Bátaszék várossá avatásának 10 éves jubileumára az István a király című rockopera került előadásra. Ez a nagyformátumú mű – mely százhusz résztvevővel került bemutatásra – azonban már túllépte az egyesületi kereteket. Bátaszéki színjátszók néven két táncsoport, egy kórus és számos civil szereplő összmunkájának és tehetségének tapsolhatott a közönség. A tavalyi év karácsonyára készült el a Hair musical, mely ezidáig 10 alkalommal került bemutatásra többek között a Felvidéken is.

A siker titka a tehetségen túl, a lelkes tenni akarás, az együttműködés képessége, melyet Halasi Henrietta táncművész, koreográfus és Riglerné Stang Erika rendező munkája fog össze.

A bátaszéki színjátszókör tagjai elsőként két részletet adnak elő az István, a király című rockoperából.

1. NAPIREND

Ünnepi beszéd

Előadó: dr. Puskás Imre, a Közgyűlés elnöke

Finta Viktor narrátor:

Felkérem dr. Puskás Imrét, a Tolna Megyei Önkormányzat Közgyűlésének elnökét, mondja el ünnepi beszédét.

(Az ünnepi beszéd a jegyzőkönyv 1. számú mellékletét képezi.)

Finta Viktor narrátor:

Tisztelt Vendégeink! Ismét a színjátszók következnek. József Attila versrészleteket hallhatunk tőlük zenével.

2. NAPIREND

Megyei kitüntetések átadása

Átadó: dr. Puskás Imre, a Közgyűlés elnöke

Finta Viktor narrátor:

Tolna Megye Közgyűlése a megye társadalmi, tudományos, kulturális, irodalmi-művészeti, közoktatási-közművelődési, sport- és gazdasági életében elért kimagasló érdemek és rangos életművek elismerésére megyei kitüntető díjakat alapított,

melyeket minden év szeptember 1-jén a megyenap alkalmából ad át az arra érdemeseknek.

A kitüntéseket dr. Puskás Imre, a Közgyűlés elnöke adja át. A kitüntetetteknek gratulálnak Kapitány Zsolt és dr. Pálos Miklós alelnökök, és dr. Bartos Georgina főjegyző.

A Közgyűlés 2007-ben az alábbi személyeket részesíti kitüntetésben:

Babits Mihály-díjat adományoz

GACSÁLYI JÓZSEF könyvtárosnak, irodalmárnak,

Beszédes József-díjat adományoz

DR. BAJUSZ VIKTOR kardiológus főorvosnak,

Bezerédj István-díjat adományoz

KÖNTÖSNÉ RAJNAI ANNAMÁRIA középiskolai igazgatónak,

Sipos Márton-díjat adományoz

SZEPESI JÓZSEF cselgáncs edzőnek,

Tolna Megyéért-díjat adományoz

TOLNA MEGYEI POLGÁRŐR SZERVEZETEK SZÖVETSÉGÉNEK,

Tolna Megye Kiváló Köztisztviselője kitüntetést adományoz

BAKA JÁNOSNÉ főmunkatársnak,

EZERNÉ DR. HUBER ÉVA jegyzőnek,

KERESZTESNÉ GYÖRGY MARGIT főtanácsosnak, pénzügyi ügyintézőnek,

Tolna Megye Kiváló Közalkalmazottja kitüntetést adományoz

BÖCZ LÁSZLÓNÉ gazdasági igazgatóhelyettesnek,

L. NÉMETH ERZSÉBET óvónőnek,

DR. VÁRADYNÉ PÉTERFI ZSUZSANNA múzeum igazgatónak,

VIDA LAJOS középiskolai tanárnak, igazgatónak.

(A kitüntetettek méltatását a jegyzőkönyv 2. számú melléklete tartalmazza.)

(A méltatást ismertette Finta Viktor narrátor.)

Finta Viktor narrátor:

A Tolna Megyei Német Kisebbségi Önkormányzatok Szövetsége attól a szándéktól vezettetve, hogy a tolna megyei németiség szolgálatában kiemelkedő érdemeket szerzett polgárokat méltó elismerésben részesítse, valamint személyüket és munkásságukat megfelelően értékelve példaként állíthassa a jelen és az utókor elé, „**A Tolna Megyei Németiségért**” nívódíjat alapított.

A kitüntetéseket dr. Józán-Jilling Mihály a Tolna Megyei Német Kisebbségi Önkormányzatok Szövetségének elnöke adja át.

A Tolna Megyei Német Kisebbségi Önkormányzatok Szövetsége a 2007-es évi nívódíjat:

**HAMBUCH GÉZA és
SCHULTZ ÁDÁM** részére adományozza.

(A kitüntetettek méltatását magyar nyelven Finta Viktor, német nyelven Stadler Tibor ismertette.)

(A Tolna Megyei Németiségért Nívódíjban részesülők méltatása a jegyzőkönyv 3. számú mellékletét képezi.)

(A kitüntetésben részesülők nevében Vida Lajos mondott köszönetet.)

Finta Viktor narrátor:

Kedves Vendégeink!

Ismét a bátaszéki színjátszókat láthatják, hallhatják. Részleteket adnak elő a Hair című musicalből.

Az ünnepi Közgyűlés a Megyenap további programjának ismertetésével, majd a Szózat hangjaival zárult.

k.m.f.t.

**dr. Puskás Imre
a Közgyűlés elnöke**

**dr. Bartos Georgina
megyei főjegyző**

Tisztelt Kitüntetettek!

Tisztelt meghívott vendégeink!

Kedves Tolnai Vendéglátóink!

Szeptember 1.-e 1999.-től Tolna megye életében ünnepnap. Minden közösségnek szüksége van ünnepekre. Az ünnep az önmeghatározás egyik módja. Mi, Tolna megyeiek sorsközösségünket, ahhoz az 1699. szeptember 1.-ei naphoz kötjük, amely napon I. Lipót császár bélyegző használati jogot adott Tolna vármegye nemességének.

A beszédemet ezzel az emelkedettséggel kellene folytatnom. Ez illik a megyenaphoz. A sors úgy hozta, hogy talán minden eddigi megyenapon részt vettem, és hallhattam az ünnepi szónoklatokat. Ezen a napon, erről a pulpitusról elmondott beszédnek, a történelmi gyökerekről, a megpróbáltatások árán kiharcolt eredményekről, és a holnapok verejtékes munkájának célt adó jövőképről kellene szólnia.

Nehéz ehhez a hagyományhoz tartani magam. Nehéz húsz percen keresztül úgy tenni, mintha a Megye, ahogy mondani szoktuk, szóval mintha a megyei önkormányzat a régi fényében ragyogna. Nehéz lenne ezt Önökkel, különösen pedig önmagammal elhíttetni, miközben első munkanapomtól kezdve azzal szembesülök, hogy – szándékaimtól függetlenül – szerződtem arra, hogy én legyek az, aki majd – jelképes értelemben – lekapcsolja az utolsó lámpát a Tolna Megyei Önkormányzatnál.

Mondhatják erre, hogy ennyire azért nem borús a kép. Gondolhatják azt is, hogy a megyei közgyűlés elnökeként különösen korai még temetni a megyéket. Esetleg szembesíthetnek azzal is, hogy fideszes

önkormányzati vezetőként nagyobb bizakodással várhatnám a 2010-es parlamenti választásokat, hiszen – az általam remélt – kormányváltás esetén fordulat állhat be a megyei önkormányzatok megítélésében.

Ha Önökben a fenti gondolatok támadtak, abban nincs semmi váratlan. Egyetértek Önökkel. Sőt, kérem higgyék el: 2006. október 16.-tól azért dolgozunk munkatársaimmal, hogy a Tolna Megyei Önkormányzat olyan állapotban legyen 2010-ben, hogy költségvetési helyzete, és intézményrendszere az életképességéről tanúskodjon. És a korábban festett sötét kép ellenére, nem a centi vágásával töltjük az időt, miközben várjuk a jobb jövőt. Igyekszünk úgy tenni, mintha nem vennénk tudomást arról, hogy a szocialista-liberális kormány leírt bennünket, leírta a vidéki Magyarországot. Jövőképet alkotunk, fejlesztési elképzeléseink vannak, és pályázatokon veszünk részt.

De bárgyúság volna nem a tényekből, hanem a reményekből kiindulni. A tények pedig a következők. Ma 2007. szeptember 1.-e van, Magyarországot a Gyurcsány-kormány vezeti, az Országgyűlésben az MSZP-SZDSZ koalíciónak van többsége, törvény szerint pedig legközelebb 2010 tavaszán tartanak hazánkban országgyűlési választásokat.

Tény az is, hogy a Gyurcsány-kormány eltökélt a közigazgatás átalakításában. A támadásra a kürtszót azzal fújta meg, hogy 2006 nyarán, a parlamenti választásokat követően, az Országgyűlés elé terjesztette az önkormányzati törvény módosítását. A javaslat szerint megszűntek volna a megyei önkormányzatok, és létrejöttek volna a regionális önkormányzatok. Ez a lépés a kormány részéről inkább volt demonstráció, mint komolyan vehető törvénymódosítási szándék. Az

előterjesztők tudhatták, hogy az érintettek, tehát a települési és a megyei önkormányzatok bevonásával lefolytatott társadalmi egyeztetés hiányában, valamint a polgári pártok egyező szándéka nélkül, képtelenség az 1000 éves megyerendszert egy szemvillásnyi parlamenti vitát követően megszüntetni. A kormány csak azt kívánta harsányan, minden érintett – az önkormányzatok, az ellenzék, a társadalom – tudomására hozni, hogy mi az a cél, aminek elérésén a következő négy évben munkálkodni fog.

Cél az önkormányzati rendszer és az államigazgatás átalakítása. Az eszközökben pedig nem válogatnak. Az államigazgatás átalakítása pillanatok alatt megtörtént. 2007. január 1.-én létrejött az államigazgatás regionális rendszere. A kormány ideológiája szerint a régiós rendszer olcsóbb és szakszerűbb ügyintézését tesz lehetővé. Olcsóbb, bár a hivatalok és az ügyiratok ingáznak Pécs, Kaposvár és Szekszárd között. Szakszerűbb, bár az új rendszerben egy osztályszervezetbe tartozó munkatársak Pécsen, Kaposváron és Szekszárdon ülnek hivatali szobájukban, és hetente talán egyszer találkoznak vezetőjükkel.

A közigazgatás átalakításának másik fele, az önkormányzati rendszer átszabása sunyibb módon történik. Bár ahogy utaltam rá a kürtszót megfújja a kormány 2006. nyarán, de azt követően, lopakodó üzemmódra váltott. Nincs olyan átfogó koncepciója, amellyel a társadalom elé állna, vállalva a vitát, hanem inkább a költségvetési törvény eszközével, és egyéb ágazati törvények módosításával tereli az önkormányzatokat az általa meghatározott utcába.

De hova vezet ez az utca? A kormány szándéka szerint a kicsi államhoz. Mitől kicsi egy állam? Attól, hogy a polgárai által befizetett adókból

lehetőleg minél kevesebbet fordít a mindannyiunk érdekét szolgáló közszolgáltatásokra. Az egészségügyre, az oktatásra, a szociális ellátásra, a tömegközlekedésre, és még sorolhatnám. Ennek megnyilvánulása a kórházak finanszírozásának drasztikus csökkentése, aminek természetesen a betegek látják a kárát. A kicsi állam vívmánya az iskolák bezárása is, ami majd azt a néhány fiatal családot is költözésre ösztönzi, akik kitartottak volna falujukban. A kormány szabadulna az idősekről, fogyatékosokról való gondoskodás problémájától is, ezért teljesíthetetlen magasságokba emelteti a szociális intézmények térítési díját, hátha sikerül elriasztani a rászorultakat a szolgáltatás igénybevételétől. Kicsi államban pedig tömegközlekedés sem kell, ritkítani lehet az autóbusz járatokat, a vasúti szárnyvonalakat pedig rá lehet bízni a parlagra. Legfeljebb majd több olyan történetet hallunk, amely szerint néhány elszánt, dolgozni akaró falusi ember több órát utazik – számos átszállással - otthonától, a néhány tíz kilométerre levő munkahelyére.

A kicsi állam megvalósításának útjában áll a ma még törvényben – kétharmados törvényben – szabályozott önkormányzati rendszer is. A Gyurcsány-kormánynak drága a 3200 települési és a 19 megyei önkormányzat. Ezért már ma is kétfajta önkormányzati világ létezik Magyarországon. Egy, amelyet a szemünkkel látunk, és amelyet a hatályos magyar törvények határoznak meg. Nevezhetjük ezt a valóságos önkormányzati világnak. És létezik egy árnyék önkormányzati világ, amelyet a kormány vizionál, és amelyet a csábítás és a szigor eszközével hív életre.

A ma még létező önkormányzati rendszer azzal a szándékkal jött létre 1990-ben, hogy a döntések ott szülessenek, ahol a kérdések

felvetődnek. Továbbá, hogy felszabadítsa a kisebb települések lakóiban szunnyadó energiákat. Ezért alakulhattak meg az egészen apró települések önkormányzatai. A politikai szándék ezúttal találó volt, hiszen tapasztalhattuk, tapasztaljuk, hogy megújultak településeink a rendszerváltást követően.

A legújabban kiszivárgott ötlet szerint a kistelepüléseken meg kell szüntetni a polgármesteri hivatalokat. Innen már csak egy fájdalommentes döntés lenne a mai kormány számára a 3200 település felében az önálló önkormányzatiság felszámolása.

A kormány olyan önkormányzati világot tervez, amelyben megszűnne a kistelepülések önállósága, sőt, ha figyelmesen olvassuk az általuk készített koncepciókat, akkor megállapíthatjuk, hogy a közszolgáltatások lényeges elemei (egészségügy, oktatás, szociális ellátás) a többcélú kistérségi társulásokhoz lennének delegálva, megszüntetve ezzel a települések, a nagyobb települések autonómiáját is a legfontosabb kérdésekben.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Hogyan lopakodik a Gyurcsány-kormány az általa kigondolt önkormányzati rendszer felé? Egyrészt a mézesmadzag eszközével: a normatív támogatás rendszerén keresztül azt üzeni a településeknek, hogy több pénzt ad az állam, ha az óvodát, iskolát társulás keretében látja el, legjobb, ha mindjárt a többcélú kistérségi társulásra bízza a feladatot. Az óvoda, az iskola önállóságát akkor is érdemes feladni, ha még van benne gyerek, tagintézményként magasabb az állami támogatás.

Természetesen a korbács sem marad el. Jutalmat kap az, aki megy a kolhozba, de büntetést, aki ellenáll. Az a település, amelynek vezetői úgy gondolják, hogy minden áldozatot megér például az iskola helyben tartása, még akkor is, ha kevesebb a tanuló, mint tíz éve volt, ott számon kérik majd azt, hogy teljesíteni tudják-e a törvényben meghatározott minimális osztálylétszámot. Ha nem, akkor nincs normatív támogatás.

A megyei önkormányzatok kivéreztetését és megcsonkítását nem alakoskodva, hanem nyíltan vállalva teszi a kormány. Ami nem ment egyetlen nagy rohammal 2006 nyarán, azt megoldják négy év kitartó munkával. A négy évnek még csak az elején járunk, de ebben már jelentős eredményeket értek el.

A megyei önkormányzat a kormány kiszolgáltatott eszköze. Aki tud sakkozni, az ismeri azt az érzést, amikor még vannak bábuim a táblán, de bárhogyan is döntök, néhány lépés után elkerülhetetlenül mattot kapok. Gyakran fog el ez az érzés. A kormány szándékát ismerjük, mattot akar adni a megyéknek.

Egyrészt folyamatosan hatásköröket von el az egyes ágazati törvények módosítása útján – ennek példája eddig az illetékhivatal, majd a szakképzés szervezésének régiósítása -, de biztosan nem lesz itt sem megállás. Másrészt a költségvetési törvényben a normatív támogatások abszurd meghatározásával arra ösztönöz bennünket, hogy intézményeinket lehetőleg adjuk át a felkent utódnak, a kistérségi társulásnak. Ezért ha egy idősök otthonát a megye tartja fenn, akkor gondozottanként 210 ezer forinttal kevesebb támogatást kap évente, mintha azt a többcélú kistérségi társulás tenné.

A kormány vezér bábúja ebben a sakkjátszmában az állami költségvetés. A megyei önkormányzatok rendkívül sebezhetőek, hiszen egyetlen olyan jelentős bevételük van, illetve volt, amely nem közvetlenül a központi költségvetéstől származik. Ez az illetékbevétel. Természetesen ez sem kerülte el a kormány figyelmét, ezért – szintén jogilag aggályos módon – a megyékhez tartozó illetékhivatalokat az Adóhatóság hatáskörébe rendelte 2007. január 1-től. Ebből a hatáskör elvonásból származó bevétel kiesés, valamint a központi költségvetésből a megyéknek visszaosztott személyi jövedelemadó mértékének drasztikus csökkentése, továbbá számos kötelező feladatunk normatív támogatásának kurtítása, összesen 1 milliárd forinttal zsugorította a Tolna Megyei Önkormányzat 2007. évi bevételét az előző évihez képest.

A fent ismertetett sakktábla állását látva több lehetőség adódik. Az első: beismerni az ellenfél nyerő helyzetét, hátrahátrálni a széket, felállni, gratulálni Gyurcsány Úrnak, és távozni. Ezt a megoldást sok okból nem választanám, többek között azért, mert nem ismerek olyan körülményt, amely arra ösztönözne, hogy Gyurcsány Úrnak gratuláljak.

Másik lehetőség megérteni a kormány üzenetét, és pánikszerűen megszabadulni minden olyan intézménytől, amelynek átvételére jelentkezőt találunk. Csakhogy, ha akarnánk, akkor sem nagyon találnánk jelentkezőt. A települési önkormányzatok hasonló nyomorúsággal küzdenek, mint a megye, a kistérségi társulások pedig még nem barátokoztak meg azzal a gondolattal, hogy a kormány nem csak területfejlesztésre, hanem intézményfenntartásra is kiszemelte őket.

Néhány intézmény más fenntartó számára történő átadásával azonban nem szabadulnánk a milliárdosra növekedett adósság állományunktól, ezért ezt az utat nem kívánjuk járni, különösen azért, mert nem osztjuk a kormány önkormányzati vízióját, és nem kívánunk, a megyei önkormányzat felszámolói lenni.

Mit tehetünk, mit teszünk, mit kell tennünk ebben a helyzetben?

Elsősorban védjük az egészségügyi, szociális, oktatási és gyermekvédelmi intézményeinkben ellátott, gondozott, tanított 5000 idős és fiatal érdekét. Az ő érdekük, tehát mindannyiunk érdeke, hogy ennek az egyoldalú sakkjátszmának minél kevésbé érezzék a hatását. Sajnos érzik, és érezni is fogják. Nem lehet ellensúlyozni kizárólag a magas színvonalú szakmai munkával azt, hogy nem tudjuk növelni, tehát évről évre csökkentjük a dologi kiadások mértékét.

Próbáljuk továbbá védeni a megye legnagyobb munkáltatójaként 3500 közalkalmazott, köztisztviselő, és munkavállaló érdekét, vagyis a munkahelyét, aminek szintén nem tudunk maradéktalanul eleget tenni, hiszen a költségvetési hiány csökkentése érdekében kénytelenek vagyunk intézményeket összevonni, feladatokat szűkített formában ellátni, ami családfenntartók állásának elvesztésével jár.

És reménytelen küzdelmet folytatunk a kiadások és bevételek egyensúlyának megteremtéséért. Erre a helyzetre különösen igaz a régi kabarétréfa, miszerint ez egy közepes év volt: rosszabb, mint a tavalyi, de jobb, mint a következő év lesz. Várjuk a 2008. évre szóló költségvetési törvény megyék ellen szőtt újabb fondorlatait.

A fentiekből is látszik, hogy eszköz vagyunk a kormány kezében. Egyik végrehajtói a kicsi állam megalkotásának. A jogszerű működésünk megtartása érdekében összevonunk, racionalizálunk, leépítünk, elbocsátunk. Miközben építjük a kicsi államot, mi is egyre kisebbek leszünk.

Így üt a kormány egy csapásra kettő legyet. Miközben négy éven keresztül fogcsikorgatva elvégezzük a piszkos munkát, majd 2010-ben feltenné a cinikus kérdést: Ugyan, mi szükség van a megyékre, hiszen nincs is semmi feladatuk?

Előzzük meg ezt a jövőben felteendő kérdést, és tegyük fel ma: mi szükség van a megyékre? Mi az az érték, amellyel szegényebbek lennénk megyék nélkül?

Szögezzük le: van élet a megyék nélkül. Mint ahogy van a falvak nélkül is. És még sorolhatnám. A kérdés csak az, hogy milyen világban akarunk élni. Olyanban, amelyben egyetlen mérce a gazdasági hatékonyság, a mindent átszövő öldöklő verseny, vagy olyanban, amely emberi kapcsolatokra, értékekre, egymás megbecsülésére épül.

Akinek az utóbbi jövőkép szívderítőbb, annak fontosak a közösségek, a közösségeket kovácsoló azonosság tudat. Tudományos felmérések is bizonyítják, de elég a saját tapasztalatainkra hivatkozni, hogy van az embereknek megyei identitása. Lelkünk egy piciny darabját ez az érzés alkotja.

Ennek az aprócska darabnak a megőrzéséért dolgozunk.

A Közgyűlés 2007-ben az alábbi személyeket részesíti kitüntetésben:

GACSÁLYI JÓZSEFNEK könyvtárosnak, irodalmárnak a megyéből származó írók-költők életművének megismertetése érdekében kifejtett filmszerkesztői tevékenysége, irodalmi publikációi, költői munkássága, a megye és a város irodalmi közéletében vállalt aktív szerepe elismeréséül a modern magyar irodalom Tolna megyéből származó kiemelkedő egyéniségéről elnevezett BABITS MIHÁLY-DÍJ megyei kitüntetést adományozza.

DR. BAJUSZ VIKTOR kardiológus főorvosnak Bonyhád város és a Völgység lakosságának magas szintű egészségügyi ellátásának érdekében kifejtett szakorvosi tevékenysége, nagy elhivatottsággal és türelemmel végzett gyógyító munkája, a szakmai közéletben vállalt aktív szerepe elismeréséül a munkásságával Tolna megyéhez is kötődő, országos hírű múlt századi mérnöktudósról elnevezett BESZÉDES JÓZSEF-DÍJAT adományozza.

KÖNTÖSNÉ RAJNAI ANNAMÁRIA középiskola-igazgatónak a halmozottan hátrányos helyzetű tanulók szakképzésének megszervezése terén kifejtett közel két évtizedes tevékenysége, az oktatás színvonalának emelése érdekében végzett szakmai fejlesztések megvalósítása és az intézményben folytatott tehetséggondozás terén elért eredményei, a jótékony célú civil szervezetekben végzett munkája elismeréséül a reformkor és a szabadságharc Tolna megyei vezéralakjáról elnevezett BEZERÉDJ ISTVÁN- DÍJAT adományozza.

SZEPESI JÓZSEF cselgáncs edzőnek két évtizedes sikeres sportolói pályafutása, az utánpótlás-nevelés terén nyújtott kiemelkedő tevékenysége, országos és nemzetközi szinten is eredményes edzői munkája elismeréséül a magyar sportélet első világhírességei közé tartozó Tolna megyéből származó úszóbajnokról elnevezett SIPOS MÁRTON-DÍJAT adományozza.

TOLNA MEGYEI POLGÁRŐR SZERVEZETEK SZÖVETSÉGÉNEK a polgárőrszervezeteknek a megye közbiztonságának javítása érdekében kifejtett nélkülözhetetlen tevékenysége, a helyi önkormányzatokkal, civil – és rendvédelmi szervezetekkel való együttműködés kialakítása érdekében végzett munkájuk, a településeken élő emberek biztonságérzetének megteremtésében vállalt szerepük, a polgárőrök önzetlen társadalmi munkájának elismeréséül TOLNA MEGYÉÉRT megyei kitüntetést adományozza.

A díjat átveszi Széles János, a szövetség elnöke

BAKA JÁNOSNÉ főmunkatársnak a közigazgatás különböző területein végzett közel négy évtizedes magas színvonalú munkája, a jó munkahelyi légkör kialakításában vállalt szerepe, az ügyfelekkel és a kollégákkal szemben tanúsított segítőkész magatartása elismeréséül TOLNA MEGYE KIVÁLÓ KÖZTISZTVISELŐJE megyei kitüntetést adományozza.

EZERNÉ DR. HUBER ÉVA jegyzőnek a közigazgatás különböző területein végzett több évtizedes lelkiismeretes munkája, az okmányirodai feladatok ügyfélbarát működése érdekében vállalt kiemelkedő szerepe, az önkormányzati képviselők, tisztségviselők és intézmények munkájának segítése terén nyújtott színvonalas tevékenysége elismeréséül TOLNA MEGYE KIVÁLÓ KÖZTISZTVISELŐJE megyei kitüntetést adományozza.

KERESZTESNÉ GYÖRGY MARGIT főtanácsosnak, pénzügyi ügyintézőnek a pénzügyi feladatok magas színvonalú ellátása terén kifejtett tevékenysége, az önkormányzat érdekeit mindig szem előtt tartó, lelkiismeretes munkája, a partnerekkel és kollégákkal szemben tanúsított empatikus, segítőkész magatartása, hivatástudata elismeréséül TOLNA MEGYE KIVÁLÓ KÖZTISZTVISELŐJE megyei kitüntetést adományozza.

BÖCZ LÁSZLÓNÉ gazdasági igazgatóhelyettesnek a múzeum gazdasági szervezetének irányításában kifejtett odaadó munkája, a szakmai terület anyagi és technikai hátterének biztosítása érdekében végzett eredményes tevékenysége, az intézmény szakmai hírnevének megalapozásában vállalt szerepe elismeréséül TOLNA MEGYE KIVÁLÓ KÖZALKALMAZOTTJA megyei kitüntetést adományozza.

L. NÉMETH ERZSÉBET óvónőnek a hátrányos helyzetű gyermekek nevelése terén végzett három évtizedes példaadó munkája, az anyanyelv ápolása érdekében kifejtett lelkiismeretes tevékenysége, Paks város társadalmi- és közéletében vállalt aktív szerepe, költői munkássága elismeréséül TOLNA MEGYE KIVÁLÓ KÖZALKALMAZOTTJA megyei kitüntetést adományozza.

DR. VÁRADYNÉ PÉTERFI ZSUZSANNA régésznek, múzeumigazgatónak Tolna megye tudományos életében, a régészeti feltárásokban és a múzeológia népszerűsítésében vállalt több évtizedes színvonalas munkája, a városi múzeum tevékenységének fejlesztése érdekében tett erőfeszítései, szakmai publikációi, a kulturális közéletben vállalt kezdeményező szerepe elismeréséül TOLNA MEGYE KIVÁLÓ KÖZALKALMAZOTTJA megyei kitüntetést adományozza.

VIDA LAJOS középiskolai tanárnak, igazgatónak az intézmény tárgyi és személyi feltételeinek fejlesztése érdekében végzett munkája, az új iránt fogékony sokoldalú vezetői tevékenysége, a szakképzés átalakításában és Tamási város körzetközponti szerepének megalapozásában vállalt szerepe, aktív közéleti tevékenysége elismeréséül TOLNA MEGYE KIVÁLÓ KÖZALKALMAZOTTJA megyei kitüntetést adományozza.

TOLNA MEGYEI NÉMETSÉGÉRT NÍVÓDÍJBAN RÉSZESÜLŐK MÉLTATÁSA

HAMBUCH GÉZA 1931-ben született a tolna megyei Mucsi községben. Az Eötvös Lóránd Tudományegyetemen 1956-ban szerzett bölcsész diplomájával Pécsett, a Nagy Lajos Gimnázium tanáraként kezdte pályafutását. Ekkor kapcsolódott be a Pécsi Regionális Stúdió német nyelvű adásának munkájába, oroszánrészt vállalt az 50-es években megfélemlített baranyai, tolnai németség körében a német nyelvű oktatás újraindításában, amit akkor még bizony sokan gyanakodva fogadtak.

1957-től a magyarországi németség jelenlegi hetilapjának, a Neue Zeitung munkatársa, később főszerkesztője lett. Tisztségéből 1963-ban – egy megjelentetni kívánt kritikus hangvételű cikkéért, mely a német nyelvoktatás visszaságairól szólt – az akkori pártvezetés eltávolította, és az akkor szokásos retorziókkal /szilencium, útlevál-elvonás, stb./ sújtotta. 1984–1992 között a Magyarországi Németek Szövetsége ügyvezetőjeként tevékenykedett.

Jelentős szerepet vállalt a rendszerváltozást követően a magyarországi németek kárpótlásának lehetővé tételében, a népcsoport XX. századi történelmének korrekt, torzításoktól mentes feltárásában.

Ha ma a magyarországi és azon belül a Tolna megyei németség pozitív fejlődéséről beszélhetünk, akkor nem feledkezhetünk meg azokról a személyekről, akik gyakran igen nehéz körülmények között, önzetlenül dolgoztak és teremtették meg a népcsoport továbbélésének feltételeit.

A Hambuch Géza részére adományozott „Tolna Megyei Németségért Nívódíj” kis elismerés egy kisebbségtől, de egyben tisztelgés is egy ember és életműve előtt, aki közölünk jött, és hozzánk tartozik.

SCHULTZ ÁDÁM 1921-ben született Püspöknádasdon (Mecseknádas), jelenleg Szakadátton lakik. A Bajai Tanítóképző elvégzése után 1940-től nyugdíjba vonulásáig Szakadát községben a gyermekek nevelésének szentelte munkáját.

Ebben a kis falusi iskolában már 1950-től az első osztálytól kezdve német oktatás folyt, úgy hogy a kötelező orosz nyelvet nem oktatták. Az elmúlt rendszer struktúráját ismerve mindez csak számos nehézség árán volt megoldható. 1940-től vezeti Szakadát község monográfiáját.

Schultz Ádám 86 éves kora ellenére fiatalos lendülettel és hozzáállásával vesz részt a település közösségi életében.

Nyugdíjba vonulása óta kántorként tevékenykedik a szakadati egyházközségben, csodálatos orgonajátékával és német nyelvű Schubert miséivel okoz örömet a település lakóinak és az odalátogató külföldieknek.

A Tolna Megyei Német Önkormányzatok Szövetsége kitüntetését a magyarországi német iskolai képzésben és hagyományőrzésben nyújtott kiemelkedő teljesítményéért adományozza Schultz Ádámnak.